

Medzinárodná konferencia MM v Krakove

Téma tohtoročnej konferencie bola: *Ježiš je Kráľ celej zeme aj našich životov*. Znovu som si uvedomila, že byť kráľovskou dcérou Kráľa celej zeme nie je najľahšie. Kráľovské deti boli vždy veľmi prísne vychovávané, podľa etikety, ktorú museli dodržiavať. A MM mi pripomínajú tiež výchovu, život podľa Božej milosrdnej lásky v škole múdrosti, ktorá nie je z tohto sveta.

Na konferencii v Krakove sa stretli mamy z 35 krajín a šiestich svetadielov. Prišli aj kňazi a traja otcovia biskupi. Stretnutie známych mám z celého sveta je vždy veľkým povzbudením pre všetkých. Prinášame vám niektoré myšlienky, ktoré nám počas celého týždňa povedala **naša zakladateľka Veronica Williams**:

Ako to bolo na začiatku MM?

MM sú ako diamant medzi mnohými drahokamami. Keď spomínam na to, ako to bolo na začiatku, žasnem, čo Boh urobil za 22 rokov v našich životoch cez MM.

Napísali sme vtedy, skupina kresťanov, knihu: „Čo to robíme našim deťom?“ Bola to knižka plná štatistík o tom, ako deti trpia. Napísali sme ju preto, aby sme vyprovokovali ministra pozrieť sa na situáciu detí v našej krajine. Pýtali sa ma, či pôjdem do parlamentu zaniest' tú knihu. Povedala som, že pôjdem, veď mám 9 vnúčat (a dnes už aj 6 pravnúčat) a nemám čo stratiť. Neskôr mi Sandra povedala: „Počula som hlas: Modli sa za svoje deti.“ A ja som vedela, že to je cesta, ktorou nás Pán povedie. Potom sme sa dohodli, že sa budeme modliť tretí desiatok radostného ruženca. A začali sme sa modliť.

Nič si nepripravujem, len sa snažím počúvať, kadiaľ mám ísť a čo mám robiť. Raz som jedného pána zviezla na konferenciu Pro life a on ma pozval, aby som tam povedala o MM. On bol novinár a dal to do novin! Potom sa mi začali ozývať matky a ja som šesť týždňov čakala, kým som napísala prvý list. Panna Mária sa stala mojou učiteľkou a prvé slová, ktoré som od nej dostala, boli: *Radujte sa z materstva*. Týmto slovám som celkom nerozumela, lebo vtedy som prežívala ťažké obdobie a neradovala som sa z materstva.

Požehná Pán naše deti aj nás?

Pán požehná naše deti aj nás, keď pochopíme, aká veľká je sila odovzdania sa. Ani jedno naše dieťa nebude stratené, ak sa za neho modlíme. Pán Ježiš pozerá do nášho srdca a nie na naše činy. Aj naše pocity treba dať Bohu. Ak máme strach, alebo sme padli, zlyhali, aj tieto pocity dajme Bohu. Len tak nájdeme pokoj.

Čo hovoriť malým deťom?

Keď sme boli malí, naša mama nám často rozprávala o Božej láske. Boli sme chudobní, ale každý večer sme sa modlili ruženec. A Benediktus trikrát denne. Maličkým hovorme o Ježišovi a anjeloch strážnych. Učíme ich viere.

Čo s našimi dospelými deťmi, keď odchádzajú od Ježiša?

Nechajme deti ísť vlastnou cestou, nedohovárajte im, nevytýkajte... Modlime sa za ne, ak chceme, aby šli na omšu. Ale nepostrkujte ich, nenúťte, nechajme ich rozhodnúť sa. Ony vedia, čo je dobré. Musíme si zachovať láskavý prístup k našim deťom, lebo žijú vo veľkom zmätku. Je pre ne nutné, aby vedeli, že zlý duch existuje. Buďme ale opatrní, keď budeme s nimi hovoriť o veciach zlého ducha. Uistíme ich, že Pán Boh je mocnejší.

Áká je naša zodpovednosť za naše dospelé deti?

Našou zodpovednosťou je milovať ich bezpodmienečne a byť tu pre ne. Všetko, čo sme im dali, je v nich zasiaté. Našou povinnosťou je nechať ich ísť samé. Buďme len svedkami. Ponúknime modlitbu. Je dobré rozprávať príbehy a svedectvá, aj o zázrakoch v MM. Niekedy to môže naše deti nadchnúť. Náš Boh je Boh zázrakov. Prosme Ducha Svätého, aby nám dal tie správne slová.

Čo môžeme urobiť, aby naše deti nestratili nádej?

Dnes platia zákony, ktoré neexistovali, keď sme my boli mladé, a dnes sú súčasťou nášho života. Svet stratil nádej a mnohí mladí ľudia tiež... Rozprávajte sa často s Ježišom o mladých, lebo nemajú nádej. Nehrešme ich, len im pripomínajte, že sa za nich modlíme. To, čo im najviac môžeme dať, je modlitba ruženca v rodine. Všetko, čo sa deje v našich životoch, bude nakoniec pre spásu duší našich detí. Dôverujme Bohu. *Láska a milosrdenstvo nech je nad tými, ktorí mu dôverujú.*

Stačí čítať Sväté písmo len na MM?

Ako prežívame Sväté písmo? Mali by sme ho mať stále pri sebe. A stále viac a viac ho spoznávať. Ježiš je náš priateľ. Živý vzťah znamená každý deň a každú chvíľu sa rozprávať s milovaným. Nemusíme sa báť, lebo Ježiš nás vášnivo miluje! Raz som počula slová: *Len buď, len si oddýchni, len miluj. Nevieš milovať plnou láskou, ale miluj ma tak, ako vieš*. Poprosme Ducha Svätého, aby nám potvrdil, ako nás Ježiš miluje. Potrebujeme mať osobný vzťah k Ježišovi. Vyjadriť pred ním všetko, každý deň. On chce, aby sme rástli v jeho očiach, nie v očiach sveta. Aby sme vyžarovali radosť preto, že v nás je On.

Čo je to radostná odovzdanosť?

Nemusíme mať všetko pod kontrolou. Dôležité je, aby sme žili v radostnej odovzdanosti. Keď sa odovzdáme, Pán môže uzdraviť našu zlomenosť. Uvedomovala som si svoju malosť, a to bol dôvod, že On mohol konať v mojom

živote. Keď je Pán s nami, vždy nám pomôže. Povedzme len: „Pane, prepáč. Pane, pomôž. Ja ti dôverujem.“ Čím skôr sa to naučíme, tým skôr budeme mať pokoj a nádej. A to chce Boh.

Mária bola maximálne odovzdaná do Božej vôle. Jej viera jej pomáhala sprevádzať Pána Ježiša po celý život. Ona dôverovala Pánovi, že všetko, čo sa stane v živote jej a jej Syna, bude pre dobro celého sveta.

Pane, čo máš pre mňa?

MM sú úplne jednoduché. Pýtajme sa: Pane, čo máš pre mňa? Odovzdanosť je otvorenie sa pre všetko, čo má Pán pre nás pripravené. On má pre nás veľké dary, len si musíme otvoriť srdcia, aby sme ich vedeli prijať. Robili by sme hlúposť, keby sme sa nespoľiehali na Boha. Manželka anglikánskeho vikára mi napísala: „Nebudú to politici, čo zmenia svet, ale budeme to my mamy, ktoré na kolenách zmeníme svet.“

Aké je najlepšie miesto pre MM?

Najlepšie miesto pre MM je domácnosť. Tam sa cítíme všetky uvoľnené.

Aké sú modlitby v knižočke MM?

Máriin duch je votkaný vo všetkých našich modlitbách v knižočke MM. Niekedy, keď sa niekomu v knižočke MM niečo nepáči, chce to zmeniť. Ale knižočka MM je z vnuknutia Ducha Svätého! Ak chceme niečo meniť, chceme byť lepší ako Duch Svätý ☺. Myslime na jednoduchosť. Pán nás cez jednoduchosť a hĺbku modlitieb formuje. Nepridávajme iné modlitby. Ak to niekomu nevyhovuje, nech si hľadá inú cestu. MM nie sú jediná cesta k Pánovi. Je to jedna z ciest, na ktorú sme my povolané. Preto sa držíme len toho, čo nám Pán dal. Keby sme to nedodržiavali, neboli by MM dnes také, aké sú. Nič nepridávajte! Máme byť skromné a pokorné.

Dodržiavame usmernenia pre MM?

Odvzdávať do košíka môžeme len tých, ktorí sú v našej zodpovednosti pred Pánom: manžela a deti (vlastné, krstné, adoptívne). Ostatných píšeme do zošita. Za nich nie sme zodpovední, len sa za nich modlíme.

Keď mama prestala chodiť do skupinky, jej krúžky odložíme z košíka, ale napíšeme ju do zošita. Keď mama z našej skupinky zomrela, jej krúžky zostávajú v košíku, môžeme ich odovzdať za ňu a povedať: „V mene tejto mamy ti odovzdávam túto rodinu.“

Po skončení stretnutia skupinky MM je dobré sa rozísť v tichosti, nerobiť pohostenia, aby modlitba doznela v srdci mám.

Stretávať sa raz za týždeň na modlitbe nie je povinnosť, ale radosť. Ale vzťah s Ježišom treba udržiavať počas celého týždňa. Tak ako by bolo málo, keby sme sa s manželom rozprávali len raz do týždňa.

Skupinky MM sú modlitebné skupinky. Náplňou našej služby nie je uzdravovanie. Na to sú iné charizmatické skupinky. My sa máme vzdať charizmatických prejavov, nekladíme ruky pri modlitbe.

Prečo registrácia?

Ak sa skupinka zaregistruje, modlia sa za ňu v Dome Útecha v Bratislave každý deň. Jedna mama by mala byť zodpovedná za skupinku – za dodržiavanie zásad a spirituality MM a mala by byť v kontakte s koordinátorkou. Je dobré, keď sa vedúce skupinky po čase vystriedajú. Skupinky, ktoré dodržiavajú tieto zásady a usmernenia, sú požehnané.

*Ďakujem ti, Pane, že napriek mojim chybám ma používaš na službu pre teba.
Som tu a ty ma použi tak, ako potrebuješ.*

Streda na medzinárodnej konferencii – otvorený deň pre všetky mamy

Toto stretnutie sa začalo svätou omšou, ktorú celebroidal o. biskup Marek Jędraszewski a koncelebroidali o. biskup Stanislav Stolárik, o. biskup Paul Masson z Anglicka a 24 kňazov z celého sveta. Prišlo viac ako tisíc mám, od nás zo Slovenska bolo okolo sedemsto.

Chceme sa vám, drahé naše mamičky, poďakovať za vašu ochotu prísť v krojoch, a tak reprezentovať naše Slovensko. Bolo to veľmi milé. Ďakujeme zo srdca aj za pohostenie, ktoré ste pripravili pre celý svet ☺. Všetky koordinátorky boli dotknuté pohostinnosťou slovenských matiek. Nech vám to Pán Ježiš vynahradí tak, ako to budete najviac potrebovať.

O. biskup Marek Jędraszewski sa prihovril všetkým matkám:

Excelencie, drahí bratia v kňazskej službe, ctihodné rehoľné sestry, drahí bratia a sestry, najmä vy, drahé sestry matky, ktoré chcete zvláštnym spôsobom myslieť na svoje deti skrze modlitbu nesenú k Bohu na ich úmysly.

„S kým mám porovnať túto generáciu?“ pýta sa rétoricky Pán Ježiš. A odpovedá: „Podobajú sa deťom, čo vysedávajú na námestí a pokrikujú jedno na druhé.“ To určite nie sú deti, ktoré občas v období dospievania konajú opačne v porovnaní s tým, čo sa od nich očakáva. V správaní tejto generácie, o ktorej hovoril Pán Ježiš, môžeme ľahko vidieť mechanizmus reagovania na pravdu, na Božie slovo, ktorý sa veľmi často používa v modernom svete: niekto veľmi dôležitý, aj vysoký zástupca Cirkvi, hlása nejakú pravdu, ktorá nie je pre svet príjemná. Vzniká snaha nájsť nejaký malý detail v jeho správaní, oblečení, možno jedno nie práve najšťastnejšie slovo. A okolo neho sa začne „zahmlievat“, aby sa podstata posolstva nedostala k adresátovi.

A preto, keď Ján Krstiteľ kázal pravdu o príchode Mesiáša, veľkňazi, farizeji a zákonníci zdôrazňovali, že nejedol ani nepil víno. Že viedol asketický život. Osočovali ho – je posadnutý zlým duchom. Predovšetkým o tom sa hovorilo. Odmietalo sa základné poslanstvo, pre ktoré Boh povolal Jána Krstiteľa do života. Povolal ho do života za nezvyčajných okolností, keď sa jeho rodičia už podľa biologických zákonov nemohli stať rodičmi. Jeho narodenie malo iným ľuďom naznačiť: „Hľa, pravý prorok je medzi nami.“ Ale zlomyseľnosť tohto sveta spôsobila, že to, s čím sa Ján Krstiteľ obracal na svet, nebolo prijaté.

Podobný mechanizmus bol aplikovaný na Krista. Stretával sa s tými, ktorí najviac potrebovali milosrdenstvo. Celé jeho poslanstvo, všetko jeho učenie bolo ohlasovaním toho, že Božie kráľovstvo je už vo svete, že v tomto kráľovstve môžu byť ľudia, ktorí budú mať dostatok sily a odvahy na to, aby sa na seba pozreli v pravde. Aby konali pokánie, ľutovali, aby v Kristovi odhalili Pánovho Mesiáša a Vykupiteľa človeka. Zákonníci, veľkňazi a farizeji sa opäť chytili veľmi malého úseku Kristovej činnosti a obvinili ho: je to pažravec a pijan, priateľ mýtnikov a hriešnikov... Skutočnosť, že sa priblížilo Božie kráľovstvo, že je čas milosrdenstva a odpustenia, že je skvelá príležitosť stať sa znovu Božím dieťaťom, to všetko prestalo byť dôležité...

Na konci príhovoru Pána Ježiša, ktorý sme dnes čítali v úryvku evanjelia, je jedna špeciálna poznámka: „No múdrosť ospravedľňuje všetky jej deti.“ Deti múdrosti, tí, ktorí žijú v pravde, tí, ktorí majú pokorné srdce, tí rozpoznali správnosť Kristových slov. Prijali ich do svojho srdca...

Drahé sestry a bratia a zvlášť vy, drahé matky, ktoré sa modlíte za svoje deti. **Váš postoj je veľkou protiváhou voči tomu, čo je vnímané ako múdrosť tohto sveta.** Pretože viete ako málokto, v čom spočíva najhlbší rozmer lásky. Lásky matky voči vlastnému dieťaťu. Nestačí ho počať a porodiť, aj keď to je tá základná úloha matky. Nestačí, aby ste dieťaťu zabezpečili normálny vývoj, najmä v prvých rokoch života...

Vy viete, že byť matkou znamená predovšetkým milovať. Milovať naplno a do konca znamená vstúpiť do Kristovej lásky ku každej ľudskej bytosti. Vstúpiť cez lásku, ktorá na tomto mieste rezonuje zvláštnym spôsobom. Milosrdná láska, ktorá človeku otvára dvere do večnosti. Láska, v ktorú treba uveriť najskôr, ktorej treba odovzdať seba aj druhých... Vaše modlitby, drahé matky, odovzdávané za vaše deti, sú prejavom práve tejto Kristovej lásky. Tejto starostlivosti o to, aby vaše deti boli šťastné a aby boli úspešné nielen tu v tomto pozemskom štádiu svojho života, ale predovšetkým aby ich život bol taký preniknutý Božou múdrosťou, aby pochopili, že večné šťastie je najpodstatnejšie a najdôležitejšie...

Aby vaše deti mohli toto pochopiť, potrebujú prehlbovať svoju vieru. Musia každodenne objavovať Krista ako toho, ktorý jediný nás môže priviesť do domu Otca. Viera vašich detí musí dôjsť v určitom okamihu k takému stretnutiu s Kristom plným milosrdnej lásky, ktoré premení celý ich život. A za to sa za ne a pre ne modlite. Takto tiež budete Cirkev, tú, ktorá je teraz, i tú, ktorá bude v budúcnosti. Vaše deti v istom čase prevezmú plnú zodpovednosť za svätú, katolícku a apoštolskú Cirkev. *Preto je tu naša dnešná Eucharistia, naša chvála Bohu, naše vzdávanie vďaka za vašu vieru a vašu lásku takú hlbokú, hlbokú, pretože siaha až k večnosti.*

Súčasne prosím, aby ste v tejto modlitbe, drahé a vzácne matky, nikdy neustávali... Vám, drahé a vážené matky, sú určené slová Pána Ježiša z dnešného evanjelia: „No múdrosť ospravedľňuje všetky jej deti.“ Zostaňte v tej Božej múdrosti. Ukážte svetu, ako treba prijímať Božie slovo a zotrúvajte v ňom, aby ste pod vplyvom Ducha Svätého zmenili tvár tejto zeme. Amen.

o. biskup Marek Jędraszewski

Z príhovorov počas týždňa vyberáme:

Cez evanjelium o vzkriesení naimského mládenca nám Boh chce prejavovať svoju veľkú lásku ako milosrdný Otec – Boh lásky, dôvery, oddanosti. Ježiš má súcit s vdovou. Hovorí jej: „Neplač!“ Aj tebe hovorí dnes to isté: „Len mi dôveruj, neplač! Ja som Boh súcitu, lásky, milosrdenstva. Neboj sa, len mi dôveruj!“

V Jeremiášovi čítame: *Prestaňte plakať, utrite si slzy!* Znova sa radujte, lebo ja vám to hovorím, ja som Pán, ja som zdroj Ducha Svätého, ja som zdroj Života! Len povedzte ÁNO, aj keď nerozumiете. Ako Panna Mária – nerozumela, len uchovávala v srdci. Každý deň obnovovala svoje áno, svoje existenčné áno. Tak len verte a povedzte áno!

Pán povedal naimskému mládenčovi: „Ja ti vravím: vstaň!“ To hovorí aj nám, našim deťom, susedom. *Nebojte sa!* Hlavne v ťažkých chvíľach. Niekedy si chceme byť istí, mať dôkazy, ale *dôvera* je to, čo treba najviac. **Dôvera je znak lásky.** Prejavujem ti lásku tak, že ti dôverujem. V každodennom živote je to škola Panny Márie, kde sa učíme, ako dôverovať Bohu.

A potom mládenca odovzdal matke. Tak to urobí aj s našimi deťmi: „Tu je tvoje dieťa, teš sa s ním!“ Radujte sa, oddýchnite si od ustaranosti. On je náš Otec, jemu patríme. Tak ďakujeme za všetko, čo dostávame, za rodičov, za každý moment nášho života, za milosrdenstvo, za eucharistiu – zdroj lásky, kde je Ježiš skutočne prítomný. To je každodenné kresťanstvo – prísť bližšie k Nemu, aby bol prítomný vo svete v mojej osobe. Eucharistia nám pomôže pochopiť nás samých a svoje povolanie. V krste sme sa stali Jeho vlastníctvom a dostali sme vieru. ...

... Odpustenie je proti kultúre, ktorá sa dnes hlása. Keď niekto niekomu odpustí, je to obrovský pocit uvoľnenia pre obe strany. Prečo teda tak ťažko odpúšťame? Môj život nie je len o mne samom. Ak si myslím, že je to len o mne, ťažko pochopím, prečo mám odpustiť. Ak sa chápeme ako centrum vesmíru, nepotrebujeme odpustiť druhým. Ak si myslím, že moje pocity sú najdôležitejšie, nedokážem odpustiť.

Vo filme Casablanca sa v Paríži počas nacistickej okupácie mladý chlapec zaľúbi do Lisy, plánujú spoločne odísť z Paríža. Mladíkovi však doručia list od Lisy, že nemôže ísť s ním. Odchádza teda sám, zatrpknutý, plný žľče, hnevu a neodpustenia. Neskôr sa dozvie, že manžel Lisy nebol mŕtvy, ako si myslela. Pochopí, že manžel Lisu potrebuje, vzdáva sa svojho ega, majetníctva a prechádza odpustením.

Majme **vlastné hriechy pred sebou**, nezapodievajme sa tým, čo urobili druhí. „Najprv vyber smietku zo svojho oka...“ Na začiatku sv. omše sa kňaz modlí: „Bratia a sestry, vyznajme **svoje** hriechy...“ – sústreďme sa na to, ako sme sa prehrešili proti druhým, aby sme svoje mysle vedeli priniesť pred Pána. Niekedy si nevedomujeme, čo sme druhým spôsobili. Keď hovoríme: „ako i my odpúšťame...“ – žiadame, aby v tej istej miere, ako ja odpúšťam, bolo aj mne odpustené. Často nedoceňujeme hodnotu odpustenia vo svätej spovedi. Veľmi rýchlo odpúšťajme, nenechajme rásť horkosť v nás, radikálne to odstráňme skôr, ako v nás narastie pocit zatrpknutosti. *o. biskup Paul Masson*

Národné koordinátorky hovorili počas konferencie o svojich krajinách

Austrália – veľa mám sa modlí v MM. Boli pozvané od mám do jednej farnosti, ale kňaz nechcel MM, povedal im, aby sa modlili ruženec a vstúpili do ružencového spoločenstva. Modlili sa za neho a on išiel na dovolenku do ČR. Tam sa stretol s mamami z MM, a keď sa vrátil, pozval národnú koordinátorku Anne, aby prišli predstaviť do jeho farnosti MM. ☺

Svedectvo: mama sa modlila za svojho krstného syna, ktorý žil „na hromádke s priateľkou“ a čakali dieťa. Pred pôrodom nastali komplikácie a on zavolať krstnej mame a prosil o modlitbu. Povedala mu: „Budem sa modliť, ale modli sa aj ty, veď to vieš.“ Pôrod prebehol dobre, narodilo sa zdravé dieťa a obidvaja rodičia ďakovali krstnej mame za modlitby. Odvtedy sa to stalo už niekoľkokrát. Ešte nie sú zobratí, majú už druhé dieťa, ale vidíme Božiu moc a jeho cesty pre každé dieťa, ktoré odovzdávame do jeho rúk.

Nigéria – koordinátorka býva v Lagose, ktoré má 22 miliónov obyvateľov. Majú tam veľa problémov. Svedectvo o synovi, ktorý žil vo víre sveta, mama sa za neho modlila, prosila Ducha Svätého, aby ho pripravil na novú cestu a on začal chodiť každý deň do kostola. Zomrel ako 50-ročný. Jeho mama ešte žije.

Prosím, modlite sa za Nigériu.

Írsko – svedectvo zo skupinky MM: Manželka po rozvoze, keď to bolo veľmi ťažké, manžel odišiel z domu, napísala mu list, že mu ďakuje za roky strávené spolu, za všetko pekné, čo spolu prežili. A rozbitý vzťah začal oživiť.

Švajčiarsko – má 8 miliónov obyvateľov a 4 úradné jazyky, jedna tretina je protestantská, je tam viac ako sto skupiniek MM, katolícke aj protestantské.

Poľsko – MM sa rozvíjajú veľmi pekne, je tam viac ako sto skupiniek, majú spoločenstvo modlitebníčov, v ktorom sú aj rehoľné sestry a stretávajú sa raz za rok.

Francúzsko – Carolin, prvá národná koordinátorka, hovorila o dôležitosti poslušnosti Veronice a tiež svedectvo o mužovi, ktorý je na smrteľnej posteli, nemôže sa hýbať a všetky svoje utrpenia obetuje za MM a obnovu sveta. Je pre nás ako Ježiš Kristus na kríži. Už teraz nemôže nič, ale ponúka svoje utrpenie za nás. Je v tom veľká sila.

Súčasná národná koordinátorka Anne-Céline hovorila, že žijú v tradičnej katolíckej krajine, v ktorej je čoraz menej a menej katolíkov. Je tam veľmi veľa skupiniek MM, ale veľmi málo mladých mamičiek. Boli prvýkrát pozvané do ženskej väznice, aby hovorili o MM. Bolo to veľmi silné stretnutie. Stretli tam 8 žien, povedali im o MM, pomodlili sa s nimi a potom sa udialo niečo mystické: v tej cele cítili veľkosť Božej lásky a dostali slovo zo Skutkov apoštolov, kde Peter a Barnabáš boli vo väzení a boli oslobodení pri chválach.

Prosím, modlime sa za všetky ženy, ktoré sú vo väzeniach, aby aj tieto múry mohli padnúť.

Portugalsko – počas mesačných modlitieb za Portugalsko prišiel nový kňaz, ktorý je veľmi nadchnutý pre MM.

Južná Kórea – je tam veľa skupín MM, majú aj spoločenstvo modlitebníčov, modlia sa k svojim kórejským mučeníkom, aby orodovali u Boha za nich aj za zjednotenie Kórey. Veľa rodín je rozdelených kvôli hraniciam, podobne ako to bolo v Nemecku za totalitu.

Španielsko – do MM prichádzajú mamičky všetkých vekových kategórií, je tam veľa skupiniek, kňazi sú vďační za MM. Navštívili centrum pre potraty a zachránili 217 životov. V tom centre ponúkajú mladým matkám MM. Sú to často jednoduché dievčatá, nevedia sa pomodliť ani Otče náš, preto sa ona sama modlila väčšinu knižočky. Po stretnutiach pokrstili svoje deti.

Rusko – MM sa šíria po celej krajine, mamy z rôznych denominácií sa modlia v skupinkách MM, všetky mamy ďakujú za to, čo Pán spravil v ich živote cez MM.

Švédsko – bol tam pápež František a blahoslavil matku Elizabeth, ktorá svoj život obetovala za obrátenie Švédska. MM sú vo Švédsku 16 rokov. Majú spoločenstvo modlitebnícok a modlili sa pred voľbami novému každú hodinu. Bolo to najlepšie, čo mohli urobiť. Uvedomili sme si, aké je dôležité spoločenstvo modlitebnícok.

Singapur – je maličká krajina v Ázii. Je to druhý najrušnejší prístav na svete. Mamy nechávajú deti na opatrovatelky, je tam veľa rozvodov. *Mamy nemajú čas.* Čas je v Singapure veľkým problémom. Je tu maličká Cirkev, ale veľmi dobre organizovaná. Na všetko treba povolenie, aj na stretnutie MM.

Svedectvo: deti odišli z domu, lebo otec bol alkoholik. Mama sa začala modliť v MM, otec prestal piť, napísal svojim deťom – ospravedlnil sa a deti sa vrátili domov. Otec zomrel v pokoji. Keď donesiete deti Pánovi, On vám ich vráti. *Modlite sa za Hongkong a Taiwan, lebo majú veľké problémy so začatím MM.*

Belgicko – má dve časti, flámsku a francúzsku. Bariéry medzi nimi padli po stretnutí s Veronicou. MM sa modlia cez rádio, bolo tam už 7 skupiniek. V celom Belgicku sa buduje veľká jednota Flámov a Francúzov.

Kanada – MM sa postupne rozrastajú, prihlásili sa mamy Eskimáčky a koordinátorka nevedela, či to myslia vážne. Ale ukázalo sa, že áno. Majú viaceré skupinky a sú to úžasné ženy modlitby.

Spomienky na Krakov z vašich mejlov

Tešili sme sa zo spoločenstva, zo stretnutia s Veronicou a z jednoty, ktorá priam rezonovala vo vzduchu. Veľkým a dojímavým momentom pre nás bol spoločný príchod Veronicy, národných koordinátoriek a krojovaných mamičiek do Sanktuária Božieho milosrdenstva. Jedna mama, myslím, že z Ruska, bola taká dojatá, že po vstupe Veronicy na vozíčku do chrámu, sa na ňu spontánne vrhla a objímala ju. Bolo to krásne. Mamy boli oslovené pokorou našej zakladateľky a jej výzvou k jednoduchosti. Veronica na neformálnom stretnutí po svätej omši bola uvoľnená, usmievavá a trpezlivá, určite aj vďaka tomu, že sedela na vozíčku. Všetci sme s ňou chceli mať fotku. Rovnako ako Veronica žiarili aj všetky prítomné mamy. Prežívali sme obrovskú radosť a spolupatričnosť. Trochu zdržanlivými nás robila jazyková bariéra. Keď sme sa však nevedeli dohovoriť, stačilo gesto, či úsmev alebo objatie. Našťastie tam bolo mnoho známych tvárí z našej domoviny, s ktorými sme sa mohli zdieľať zo svojimi pocitmi. Priznám sa, že by som tam bola najradšej zostala.

mama Hana

Keďže Krakov je pomerne blízko, bola to pre nás veľká šanca stretnúť sa s Veronicou a s mamami z rôznych krajín sveta. Kroje, ktoré sme mali oblečené, predstavovali na tomto stretnutí rozmanitosť kultúr, z ktorých mamy pochádzajú. A hoci sme každá iná, v Modlitbách matiek sme spojené v nádeji a láske. V Sanktuárii Božieho milosrdenstva sme boli veľmi povzbudené účasťou mám z 35 krajín sveta. Mnohé prišli so svojimi kňazmi, ktorí slávil svätú omšu spolu s tromi biskupmi: poľským, anglickým a slovenským o. biskupom Stanislavom Stolárikom. Prenikli nás Veronicine slová o jednoduchosti MM podľa života Panny Márie, ktorá by mala byť základom spirituality nášho modlitbového spoločenstva. Prosila nás, aby sme zachovávali čistotu spirituality MM, nemenili nič na modlitbách v knižočke, z ktorej sa modlíme. Nech sa vízia o MM, ktorú jej Pán dal prostredníctvom Ducha Svätého, zachová pre ďalšie generácie matiek. Povedala nám, že pri všetkom od začiatku bola a stále je s nami naša nebeská Matka. Ďakujeme našej zakladateľke Veronice...

mama Lubka

Pohľad na mamami naplnený chrám bol fascinujúci. Nádherná pestrofarebná kytica – tak úžasne uvitá. Do jedného celku previazané rôzne národnosti, rôzne jazyky, rôzne farby pleti, rôzne starosti, bolesti, či trápenia, rôzne očakávania od dnešného stretnutia, rôzne zážitky z cesty. Každá mama bola kvetom z inej lúky, ktorú Pán do tejto kytice vložil. Zviazal ju vzácnou stuhou. Keď všetky národné koordinátorky vystúpili pred nás, vytvorili stuhu utkanú z lásky, z úprimného srdca, z obety, z ochoty slúžiť. Aby kytica nezvädla, aby sa každý kvet osviežil, ponoril ju do nádoby naplnenej vodou z jeho prameňa uzdravujúcej lásky. Pomaly, po kvapkách nám dával možnosť precítiť jeho prítomnosť. Urobil tak prostredníctvom všetkých, ktorých sem pozval. Bol prítomný v každom pozdrave, pohľade, úsmeve, objatí.

Cez Veronicu a slová jej príhovoru nám pripomenul, ako veľmi túži po láske našich srdc, po našej dôvere. Po tom, aby sme sa nebáli povedať Bohu svoje áno – v dobrom aj v zlom, ako v náš svadobný deň, keď sme tak urobili, lebo sme milovali a verili sme, že aj ten druhý miluje nás. Nepýtajme sa, ako nás môže Ježiš milovať, keď sme urobili toľko zlých vecí. Neexistuje dokonalá mama okrem Panny Márie. Neexistuje dokonalé dieťa okrem Pána Ježiša. Vložme svoju ruku do jeho ruky a povedzme mu: „Ježiš, dôverujem Ti, Ty sa staráš.“ Takto mu dáme súhlas, aby urobil všetko, čo pre nás pripravil, aby nám mohol odovzdať svoje dary. Veronica nám podrobne priblížila vznik Modlitieb matiek – diela jeho lásky. Po svätej omši a spoločnej modlitbe korunky Božieho milosrdenstva Pán *kyticu* pozhledal. Žiadny kvet nezvädol, ba dokonca niektoré boli orosené slzami radosti a šťastia.

Ďakujem ti, Pane, za tento deň. S láskou a v modlitbe vyprosujúc požehnaný advent

mama Dana

Na stretnutie do Krakova sme cestovali mamy aj s mojím manželom... Naša cesta bola púťou... Keď sme v Sanktuáriu tancovali a spievali, môj manžel tancoval a spieval s nami. Bolo nádherné vidieť ho takého veselého, usmiateho „od ucha k uchu“, mávajúceho slovenskou zástavou. Bol nesený Božou milosťou a modlitbami všetkých, ktorí odovzdávali toto stretnutie do Božích rúk. Keď sme šli domov, povedal osobné svedectvo, ako prvýkrát v živote zažil silu a krásu spoločenstva. Povedal mi: „Teraz som pochopil, prečo každý týždeň ideš na modlitby. Vy mamy sa viete spojiť a vytvoriť krásne spoločenstvo, v ktorom je veľká sila. Túto silu a krásu som dnes cítil.“

Pre mňa bolo veľmi silné osobné stretnutie s mamou Veronicou. *S veľkou vdakou Bohu za všetko mama Jarmila*

V Krakove som zažila veľkú neopísateľnú radosť, ktorá ešte dlho po návrate domov vo mne pretrvávala. Aj keď sme tam boli len na pol dňa, prežila som silnú jednotu s mamami zo všetkých kútov sveta. Krásne mamy, ktoré sa modlia aj za moje deti. Tie isté modlitby prednášame Ježišovi pri každom stretnutí. Koľko ľudí kráča za každou jednou mamou... Koľko ľudí môže nieť vo svojom srdci mama... Toľko sme si mali a chceli toho povedať... Keďže neviem po anglicky, zmohla som sa len na úsmev... (Ach, tie jazykové bariéry.) Srdečne sme si postískali ruky... Tíško som ďakovala Ježišovi, že nás vedie, že nás spája v modlitbách, že aj mňa pozval do MM...

Stretnutie so zakladateľkou Veronicou ma veľmi povzbudilo. Zaujala ma jej jednoduchosť, prirodzenosť a múdrosť, s akou sa nám prihovarila. Hovorila, akú trému mala kedysi v kostole, keď mala ísť čítať Sväté písmo, srdce jej bilo až v krku. Keby bola vedela, čo Pán pre ňu pripravil, ako sa bude prihovárať toľkým ľuďom, určite by to nebola nevzala. Nebola by schopná. Pán si ju však postupne pripravoval, len sa mu musela úplne odovzdať... Pán nám dá oveľa viac, ako si dokážeme predstaviť, lebo nás nekonečne miluje. A tak nás vyzvala, aby sme sa nebáli vykročiť a úplne sa odovzdať do Božích rúk. My mamy máme naše deti „len“ milovať, sprevádzať a modliť sa za ne. Pripomenula nám, aby sme už dospelým deťom nerobili výčitky, nehnevali sa, lebo tým ich od seba len odháňame... Keď sme odchádzali, prepadla ma jedna smutná myšlienka, že sa už asi nikdy nevidíme. No po chvíli ma potešila myšlienka na nebo. Raz sa tam určite všetky stretneme radostné aj so svojimi drahými a porozprávame sa bez bariér.

Prajem požehnaný dník!

mama Silvia

Celonárodné stretnutie MM v Brne

Koncom októbra sme boli na národnom stretnutí v Brne. Téma stretnutia bola: **Miesto pre Boha.**

Na stretnutie do Brna v sobotu ráno prišli aj mnohé dojčiacie mamičky so svojimi ratolestami v šatkách, nosičoch a kočíkoch. S nimi prišla aj nová radosť a konferenčná sála akoby ožila. Keď sa sála naplnila mamami z celej Českej republiky, prihovarila sa na úvod národná koordinátorka ČR **mama Markétka**:

... Predstavme si, že my řídíme autobus a přijíždíme k zastávce, kde čeká Bůh. Když ale otevřeme dveře, nemá kde nastoupit, protože všude je plno. Autobus je totiž plný lidí a různého harampádí. A tak odjíždíme dál, ale bez Boha. A toto je skutečně tragické. Jsme přeplnění vším možným, ale chybí nám to nejdůležitější. Chudoba a jednoduchosť v křesťanském smyslu znamená uklízet či vyklízet mnoho nadbytečného ve prospěch jednoho potřebného. Toto se podařilo u Marie. Ona se zcela otevřela, aby mohla být naplněna Boží milostí. Proto je Ona pro nás maminky tím nejdůležitějším orientačním bodem, směrovkou na cestě k Ježíši. ...

P. Šebestián, duchovný otec MM v ČR:

Problém, ako mať vo svojom chaotickom živote miesto pre Boha, sa zlepši, ak zistím, že ja mám miesto u Boha, že ON ho má pre mňa. Základná vec je, že Boh je láska. On nás stvoril s láskou a pre lásku. Lenže je rozdiel hovoriť to a prežívať to. Skúsme si to každý za seba uvedomiť – Boh ma stvoril pre seba. Teda je tu NIEKTO, kto má pre mňa miesto v nebi. Nebol som stvorený pre tento svet, ale aby som prišiel domov, na to miesto, ktoré je pre mňa pripravené. Zmyslom a cieľom môjho života je teda *nádej na spásu*. Na to mám myslieť, to ma má fascinovať. Zaoberajte sa tým, čo pochádza zhora, myslite na Ježiša. Vieme to aj od našich predkov, je to aj v posolstvách Panny Márie – sme vyzývaní k tomu, aby sme nezabudli, usilovali sa a túžili dosiahnuť to naše miesto v nebi. Človek, ktorý žije nádejou na spásu, prežíva všetky ťažkosti života ľahšie. Nemusia sa zmeniť okolnosti, ale on to prežíva inak. Človek nádeje vníma uprostred svojich problémov, že smeruje domov a na to sa teší. Ťažkosti života nemajú nad ním moc, nedrvia, netiesnia ho, neoberajú ho o náladu.

Kresťanstvo nie je len o tom, že si tu tento život musím nejako odkrútiť, že raz to bude dobré. Ale Pán Ježiš hovorí: „Ja som s vami stále, neopúšťam vás, nebojte sa.“ Dokonca hovorí: „Pod'te ku mne, do môjho srdca. Ja vás poteším, povzbudím, nájdete u mňa odpočinok.“ My máme miesto v jeho srdci už teraz. To je po živote v nádeji druhá vec, ktorú vám chcem ponúknuť na rozjímanie. Už tu na zemi máme zostávať v ňom a on chce zostať v nás. To je ten život s Kristom skrytý v Bohu, o ktorom hovorí Pavol. Sme pozvaní, aby sme už teraz žili s Ježišom, v Ježišovi, v jeho Srdci. Ťažko sa to lokalizuje, GPS-ka nás tam nedoviedie, ale je to realita. Máme možnosť oddýchnuť si v Ježišom Srdci.

Keby som použil prirovnanie k autobusu, tak Ježiš má svoj autobus, v ktorom má každý jeden z nás svoje miesto. Máme to miesto rezervované, a keď nenastúpime, zostane neobsadené. Nikto si nemôže na to moje miesto sadnúť.

Každého z vás má Boh od večnosti vo svojej mysli a neustále vo dne, v noci, na vás myslí s láskou a túžbou. Boh má pre mňa miesto vo svojej mysli aj vo svojej túžbe. Ja mám miesto v túžbe Ježišovho Srdca... Kto sa o toto opiera, zrazu nebude pre neho problém mať v sebe miesto pre Pána...

Po roku sme upratovali v kláštore na povale a žasli sme, koľko „harampádi“ sa tam za krátky čas nazbieralo. Keď sme to vyhádzali, povala bola skoro prázdna. Aj my by sme mali urobiť v srdci miesto pre Pána... Ľudia vyhodia to, čo ich dusí, čo je ich otrokárom, modlou a zrazu si to uvedomia. Modla na rozdiel od Boha vám nič nedá, ale všetko vezme. Ovocím je nesloboda, únava, nepokoj, veď to možno poznáte. Keď Boh zaplavuje vaše vnútro, oblažuje vás to, zachováva si slobodu, sýti vás to, teší vás to, rastiete. Boh udržuje v nás zdravú vyťaženosť. Posiela každému úmerne počet situácií, problémov, aby autobus nášho života nepraskol. Žasneme, že ho niekto vedie a na zastávke je úmerné množstvo všetkého každý deň.

Boh má pre mňa miesto v nebi. Nad tým rozjímajme, tým žime, tým sa sýtme, tešme sa ... Je to múdrosť, sloboda, odolnosť voči iným veciam. Kresťan je človek túžby. Boh mi už teraz pri kráčaní ponúka miesto vo svojom Srdci. Tiež mám ochranu v Srdci Panny Márie...

Aby som ja mal miesto pre Boha, musím zistiť, či to, čo ma naplňa, je naozaj potrebné.

Žijeme v dobe, ktorá nám diktuje hodnoty – po čom máme túžiť, čo musíme mať... Ja si však môžem s Božou pomocou určovať svoj životný priestor. Nemusím všetko poznať, vidieť, zažiť, čítať, nemusím! Prial by som vám, aby ste s pomocou Ducha Svätého vedeli rozlíšiť, čo zavádzia vo vašom vnútri, to „harampádi“, ktoré je potrebné raz za čas nekompromisne vyhádzat'... My ľudia máme chorobu zhromažďovať, vŕšiť zážitky, city, spomienky... sme zaťažení minulosťou, trápime sa, ľutujeme sa...

Pane, oslobod' ma od všetkého, čo ma z minulosti ťaží. A nech Duch Svätý doplní, na čo som zabudol..., aby mohlo vzniknúť miesto pre teba.

Kapacita mojej mysle, môjho srdca, mojich citov, mojich túžob je daná Bohom. Závisí len od nás, nakoľko mu dovoľíme naplniť ju tým správnym... Aby sme to dokázali, je potrebné si najprv uvedomiť, prežiť a prijať, že Boh má miesto pre mňa. Láska je postavená na tom, že ON nás miluje.

Sr. Veronika Barátová z komunity Blahoslavenstiev:

Náš domov je v Ježišovi Kristovi. Ponorit' sa do Ježiša Krista, svoje vzt'ahy, svoj svet a žit' v ňom. Je to to jediné, čo naozaj potrebujeme. Potrebujem Ježiša nielen preto, aby mi pomohol a spravil to, čo od neho žiadam. Ale preto, že On je môj priateľ. Všetko pomínie, iba to, čo je medzi mnou a Ježišom, nepomínie. Jediné, čo zostane, je láska. Teda len to, do čoho som vložila Kristovu lásku. Keď ľudia zomierajú, trápia sa so vz'ahmi, komu ublížili, kto ublížil im. Potrebujú odpustenie, potrebujú odpustiť. *Potrebujú sa zmieriť, lebo toto je nárok lásky.* A toto robia aj neveriaci. Všetci majú potrebu zmieriť sa...

Príbeh o Marte a Márii z Betánie všetci poznáme. Prišlo tam veľa ľudí, aby **boli s Ním**. Ježiš sa ujme slova. Mária si sadá Ježišovi k nohám a počúva. Marta to nerozliší. Stále má pocit, že musí niečo robiť, aby naplnila očakávania tých, čo prišli, aby nikomu nič nechýbalo. Je presvedčená, že je to Božia vôľa. Prečo si tak často myslíme, že to, čo ľudia okolo nás chcú, je Božia vôľa? Mária nerobí to, čo by podľa Marty robiť mala. Marta sa obráti k Ježišovi s výčitkou a hovorí: *Ježiš, ty nedbáš, že Mária mi nepomáha? A začne mu diktovať, čo má urobiť: Povedz jej, aby mi pomohla!* Ježiš sa na ňu pozrie možno trochu s bolesťou a smútkom, ale predovšetkým s láskou a hovorí asi toto: „Marta, ty sa staráš a znepokojuješ pre mnoho vecí. Nie, že by bolo zlé, čo robíš, ale nie takto. A ušlo ti niečo podstatné, že som tu JA. Myslíš si, že to robíš pre mňa, ale nepýtaš sa, či to chcem ja. Mária si sadla k mojim nohám, aby ma počúvala. Aby potom vedela, čo má robiť.“

Nám ženám hrozí, že sa chytíme do tejto pasce valca povinností a starostí. Každému pomáhať, každého počúvať, s každým byť... Tak sme stvorené: pre vzt'ahy, pomoc. Ale potrebujeme vedieť, kde sú naše hranice v Ježišovi Kristovi, teda v láske. Potrebujeme vnímať, keď nám Ježiš hovorí: tak milá moja, takto nie! Vtedy si uvedomíme, že Ježiš nechce naše stresovanie, únavu, vyčerpanosť, zavalenosť povinnosťami. Riešenie je v tom, že On ma pozve, aby som sa posadila k jeho nohám. Pod', buď so mnou len tak, ukáž mi svoje srdce a aké miesto mám v tvojom živote. *Až vtedy si môžem uvedomiť, čo všetko nemusím robiť a čo naopak robiť mám.* Ježiš, keď hovorí, nehovorí veľa. Mária bola pri jeho nohách možno 10 minút. Stačí. Dajme mu každý deň 10 minút, nič viac. Ak niekto povie, že ani na toto nemá čas, tak má vo svojom živote naozaj plno haraburdia. Nádoba, aby mohla niečo dať, musí byť naplnená. Jediný, kto nás môže naplniť, je Boh.

Najťažšie sú veci, ktoré ukladáme do vzt'ahov. Máme uložené v našich vzt'ahoch mnoho bolesti, rán. Kedy nám kto ublížil. A je nám jedno, či o tom vie, alebo nevie. A roky idú a my nesieme obrovský náklad neodpustenia. Nosím náklad vlastných interpretácií tých vecí. Svojou vôľou to neviem zmeniť. Potrebujem si uvedomiť, že aj toto ťažké žijem v Ježišovi Kristovi. Neriešme naše problémy hneď, riešme v prvom rade náš **vzt'ah s Ježišom**. Ako zranené dieťa, boľavé, vyčerpané, ponorit' sa do Ježišovej náruče a uvedomiť si: tu je moje miesto. Tam mu môžem povedať všetko. Lebo On o mne všetko vie. Jemu nemusím nič vysvetľovať. Máme právo sa vyplakať, ale urobme to v jeho

náruči. Nie niekde v kúte. Vyplakať sa a zostať v jeho náruči, v ňom sa nadýchnuť, v ňom ho prosiť o silu odpustiť, o silu zmeniť pohľad na toho človeka. Je to ako keď príde k nám dieťa a vrhne sa nám do náručia. Vyplače sa, vyzlostí a my ho objímame. Keď sa utíši, zostane v pokoji v našom náruči a my si uvedomujeme, že to dieťa je zranené a že ho máme veľmi rady. O čo viac nás miluje Boh! A tak si nás Pán bude ďalej viesť. Až raz zistíme, že toho, kto mi ublížil, vnímam už len ako hriešnika, ktorý to tiež ináč nevedel, a odpúšťam. A už sa k tomu nesmiem vracat'.

Keď sa modlíme za druhých, tak sa modlíme aj za seba. Odovzdávame nielen ich, ale aj seba. Ježišovi odovzdávam vzťah, ktorý je medzi mnou a tým človekom. Do všetkých vzťahov musí vstúpiť Kristova láska. Ak to ja vidím, tak je to na mne, aby som začala. Nemôžem čakať, že ten druhý začne dávať do vzťahu Kristovu lásku. To je modlitba odovzdania. Je na nás, aby sme do vzťahov dávali Kristovu lásku v podobe odpustenia, prijatia, tolerovania, alebo napomenutí. Alebo dali hranice, to je tiež Kristova láska.

O. Marián, duchovný otec MM na Slovensku

Milé mamy, my všetci v našom živote potrebujeme prebúdzat' nádej v tých situáciách, v ktorých sa nachádzame. *Pretože miesto pre Boha v našom srdci je tam, kde je v nás nádej.* Naš Boh je Bohom nádeje. To je tá dobrá správa pre nás všetkých...

Abraháma, ktorého nazývame otcom našej viery, môžeme nazvať aj otcom našej nádeje, lebo on v nádeji proti nádeji uveril. Napriek tomu, že nemal deti, uveril, že jeho potomstva bude ako hviezd na oblohe a ako piesku na brehu mora. Z tejto viery vyrástla nádej, ktorá v ňom zostala, aj keď všetky ľudské nádeje zhasli.

Keď sa pozriete do vašej rodiny, na vaše deti, vnúčatá, na vaše starosti, problémy, nie je jednoduché nechať si ukradnúť nádej. Keď odovzdávate na vašich stretnutiach do košíka krúžky s menami svojich detí, kde košík symbolizuje Božie náručie, práve to je obrovským prejavom nádeje. Každá takáto modlitba odovzdanosti a odovzdania seba, svojich problémov a detí do Božieho náručia – *to je prebúdzanie nádeje.* Veľmi vás povzbudzujem, aj keď sa možno dlhý čas problémy neriešia, nedajte sa odradiť. Prebúdzajte nádej vašimi spoločnými modlitbami a odovzdanosťou do vôle Boha. Vtedy Boh našej nádeje môže meniť veci a naprávať to, čo potrebuje opravu.

Verím, že viaceré z vás sa modlíte Novému odovzdanosti. Táto modlitba je veľmi silná a mnohým veľmi pomohla. Autorom je don Dolindo. Vo svojom živote veľmi trpel, dokonca aj od Cirkvi. Šestnásť rokov nemohol slúžiť sv. omšu, čo bol najväčší trest pre neho ako pre kňaza. No on nezanevrel, ale žehnal tým, ktorí ho nechápali a ktorí mu ubližovali. Páter Dolindo aj dnes odpovedá veľmi silným spôsobom cez vypočuté modlitby, cez posilu v utrpení, cez rôzne zázraky, ktoré sa dejú pri jeho hrobe. Ľudia, ktorí tam prichádzajú, zaklopú na náhrobný kameň a on odpovedá: *dôveruj Bohu.*

Nech slová proroka Jeremiáša na začiatku knižočky MM: „Prestaňte plakať a utrite si slzy, všetko, čo ste urobili pre svoje deti, bude odmenené. Vrátia sa z nepriateľovej krajiny, *je tu nádej pre budúcnosť.* Vaše deti sa vrátia domov. Ja, Pán, som tak povedal...“ sú klopaním na naše srdce vtedy, keď strácame nádej.

Svätý Otec František je pre nás veľkým vzorom človeka nádeje a hlbokoj odovzdanosti, ako otec nám všetkým hovorí:

„Nepoddávaj sa noci: pamätaj, že prvý nepriateľ, ktorého si treba podrobiť, nie je mimo teba, je v tvojom vnútri, preto nedávaj priestor trpkým, pochmúrnym myšlienkam. Nikdy si nemysli, že zápas, ktorý vedieš tu na zemi, je úplne zbytočný, na sklonku života nás nečaká stroskotanie. Nosíme v sebe semienko absolútna.

Boh nesklame: ak do našich srdc vložil nádej, nechce jej dať zaniknúť v neustálych sklamaniach. Všetko sa rodí, aby to zakvitlo vo večnej jari. Aj Boh nás stvoril, aby sme kvitli. A predovšetkým snívaj! Neboj sa snívať! Snívaj o svete, ktorý ešte nie je vidieť, ale istotne príde.

A každý deň pros Boha o dar odvahy. Pamätaj na to, že Ježiš kvôli nám zvíťazil nad smrťou. On porazil strach. Naš najzákernejší nepriateľ nezmôže nič proti viere. A keď sa ocitneš ustráchaný zoči-voči nejakej životnej ťažkosti, pamätaj na to, že nežiješ len pre seba samého. Už pri krste bol tvoj život ponorený do tajomstva Trojice a ty patíš Ježišovi. Ak by ťa jedného dňa premkla hrôza, alebo by si si pomyslel, že zlo je priveľké na to, aby sa mu dalo vzdorovať, myslí jednoducho na to, že Ježiš žije v tebe. A je to On, ktorý cez teba so svojou miernosťou si chce podrobiť všetkých nepriateľov človeka: hnev, nenávisť, zločin, násilie, všetkých našich nepriateľov.

Ak pochybíš, povstaň. Nič nie je ľudskejšie, ako urobiť chybu. A samotné tieto chyby sa ti nesmú stať väzením. Nebuď uväznený vo vlastných chybách. Boží Syn neprišiel kvôli zdravým, ale kvôli chorým: takže prišiel aj kvôli tebe. A ak v budúcnosti ešte urobíš chybu, neboj sa, vstaň! Vieš prečo? Lebo Boh je tvojím priateľom. Ak ťa zasiahne trpkosť, pevne ver vo všetkých ľuď, čo ešte stále pracujú pre dobro: v ich pokore je semienko nového sveta.

Navštevuj osoby, ktoré si zachovali srdce podobné srdcu dieťaťa. Uč sa z úžasu. Pestuj v sebe žasnutie. Ži, miluj, snívaj, ver. A s Božou milosťou nikdy, nikdy nezúfaj.“

Stretnutie MM vo Vespréme

V polovici novembra sme boli spolu s Růženkou z ČR na národnom stretnutí vo Vespréme v Maďarsku. Stali sme sa svedkami toho, ako si Pán všetko riadi a vedie. Prišli väčšinou staré mamičky. Práve ony veľmi potrebovali počuť pohľad na život starej mamy, jej skúsenosti s modlitbou plné nádeje a radosti, so štipkou humoru aj vtedy, keď veci vôbec nejdú tak, ako by sme očakávali. Růženka hovorila o sile modlitieb, ku ktorým staré mamy môžu pridať svoje bolesti, trápenia a najmä múdrosť získanú skúsenosťami.

Stretnutie bolo v budove seminára a adoráciu sme mali v kaplnke, kde sa Bohoslovci pripravujú na svoju kňazskú službu. Keď sme prišli do kaplnky, neverila som vlastným očiam: všetko bolo vyrezávané z dreva, nádherné a jednoduché. Ambona bola ako rybárska sieť, obetný stôl ako vinič, na stene bol akoby drevený strom, na konároch ktorého stáli ľudia a na najvyššom konári bol kríž. V strede toho stromu bol svätostánok. Všetky tieto veci mi veľmi silno pripomínali MM.

Na začiatku MM, keď sa prvýkrát stretli národné koordinátorky MM v Star House v Anglicku a spolu sme sa modlili, dostali sme obraz – ako puzzle – každá z nás nejaký kúsok. Pán nám ukázal, že MM sú ako rybárska sieť, ktorá zachraňuje aj tých, ktorí sa zdajú už beznádejne stratení. Uzličky siete boli zrnká ruženca. Nad hladinou ju držali anjeli a pomáhali nám. Keď sme neskôr mali medzinárodné stretnutie v Brne, jeho téma bola: Ja som vinič a vy ste ratolesti. Mali sme tam obraz viniča a naň sme vešali ako hrozno drevené krúžky za každú krajinu. Veľmi sme si uvedomovali, aké je dôležité, aby sme boli stále napojené na Ježiša a kráčali v jednote srdca a mysli. A nedávno vydala Veronica zamyslenie nad dvadsiatimi rokmi MM. Na obálke bol strom, veľký a košatý, na konároch stáli ľudia všetkých stavov a všetci tam našli svoje miesto. Názov bol Rozvíjajúca sa milosť. Tak ako ten strom vznikol z malého semienka, tak aj MM. Ani som netušila, že to už dávno niekto rovnako zobrazil v malej kaplnke vo Vespréme, kde sme to teraz s úžasom našli. A ja som vedela, že je to miesto, ktoré pre nás všetky, ktoré sme prišli, pripravil Pán Ježiš.

Pochopila som aj, prečo prišli na toto stretnutie väčšinou staré mamy. Veď to boli práve staré mamy, Veronica a Sandra, cez ktoré Pán priniesol MM celému svetu. Aj v Maďarsku Pán Ježiš pozval na toto stretnutie staré mamy, aby sa modlili za obnovu svojej krajiny a celého sveta, za čistotu spirituality MM. Aby možno už na budúce stretnutie prišli mladé mamičky, ktoré prijímajú dar spirituality odovzdania sa ako novú slobodu a pokoj pre svoj život.

Všetky spolu sme pred Eucharistiou zasvätili svoje životy aj Maďarsko Ježišovi Kristovi Kráľovi. Nakoniec sme sa zdieľali. Janka (koordinátorka Maďarska) sa poďakovala starým mamičkám, ktoré sa modlia už 20 rokov, ale nikto o nich nevedel. Bolo to veľmi milé.

Vďaka ti, Pane, za Modlitby matiek, za všetky mamičky, ktoré sme stretli v Maďarsku a aj za tie, ktoré ešte pozveš do MM. Všetky máme rovnaké problémy, radosti i starosti. Kráčame zjednotené v modlitbe a aj keď si jazykovo nerozumieme, srdcom sme si veľmi blízke.

mama Jana

Čo nového v MM

– **Vítame nové skupinky MM** v týchto obciach a mestách: Boleráz, Bučany, Bzenov, Červeník, Čirč, Dolná Tížina, Drahovce, Fričovce, Gáň, Habovka, Hliník n/Hronom, Kamenica n/Cirochou, Klúčové, Liešťany, Liptovská Teplička, Malatiná, Námestovo, Orava, Pliešovce, Prešov, Pušovce, Ratkovce, Ražňany, Rokytov, Ružomberok, Sereď, Slatinské Lazy, Smolenice, Stará Bystrica, Strážske, Sučany, Svidník, Trnava, Žilina. Milé mamičky, modlíme sa za vás, aby vás Duch Svätý viedol a chránil, aby cez dodržiavanie usmernení, ktoré sme pre MM dostali od nášho Pána Ježiša cez našu zakladateľku Veronicu, naplnil vaše srdcia ozajstnou radosťou, novou nádejou a pokojom.

– **Ohlasovanie MM vo farnosti** môžu robiť len diecézne koordinátorky tej diecézy, na ktorej území bývate. Môžu prísť do farnosti len vtedy, ak ich pozvete. Na MM nerobíme žiadne nábory, ani reklamy, ani zbierky.

– **Čas a deň MM je súkromná vec každej skupinky.** Nedávame to na vývesky v kostole, ani na internet, ani nikam inam. Pán Ježiš nám pošle sám mamy, ktoré chce, aby v našej skupinke boli. Môže sa nám stať, že stretneme mamy, ktoré majú veľké problémy a strácajú nádej, alebo ktoré jednoducho hľadajú nejaké spoločenstvo. Im môžeme povedať o MM a pozvať ich do našej skupinky. MM sa rozširujú väčšinou cez naše osobné svedectvo.

– **MM nemajú byť na sociálnych sieťach.** Veronica nás na to zvlášť upozorňovala. Dávajme pozor, buďme ostražití.

– **Ďakujeme za všetky modlitby a obety,** bez ktorých by sme nemohli slúžiť tak, ako to potrebujete. **Ďakujeme za vaše finančné dary, za každé euro,** ktoré ste darovali počas celého roka pre MM. Ďakujeme aj vám, ktoré ste nám poukázali 2 % napriek tomu, že sa to nedalo priamo.

Prosíme vás, modlite sa za nás, aby sme mali na všetko, čo potrebujeme. Aby sme robili to, čo chce Pán.

– **Duchovné cvičenia pre koordinátorky** a ich modlitebníčky budú v januári budúceho roku, v dňoch trojdnia. Ak by ste mali záujem modliť sa za čistotu spirituality v skupinkách MM vo vašom okolí, zavolajte nám do Bratislavy, alebo kontaktujte vaše diecézne koordinátorky.

O modlitbu nás prosili

Drahé mamy, ďakujeme vám za všetky prosby o modlitbu. Všetky sme si vložili do našich sŕdc a duchovne spojené s matkami celého sveta ich predkladáme každý deň Pánu Ježišovi v našej kaplnke. Vaše prosby sú prejavom vašej dôvery k Pánovi, ale aj k nám.

Prosili ste nás o uzdravenie, oslobodenie, o šťastné narodenie dieťaťa, o ochranu pri operáciách, o obrátenie členov rodiny... Veľa modlitieb bolo vyslyšaných. Vďaka ti, Pane!

Ale v poslednom čase sme sa dozvedeli veľa smutných správ o viacerých rodinách, kde akoby sa zlo nevedelo zastaviť: alkoholizmus, dieťa na psychiatrii v ťažkom stave, iné dieťa z jednej ťažkej choroby prešlo do inej ťažkej choroby, zomrela mladá mamička po pôrode, mladý muž začal drogovat', nevera manžela, náhle úmrtie člena rodiny... Všetko toto utrpenie, ktorému nerozumieme, odovzdávame do Ježišových rúk, lebo ON jediný rozumie.

Drahé mamičky a staré mamy, ak to aj vo vašej rodine vyzerá beznádejne, NEBOJTE SA! Možno sa už nevládzete modliť, ale NEZUFAJTE! My, ktoré ešte vládzeme, vás nesieme v našich modlitbách a modlíme sa ZA VÁS. Pán Ježiš vám dá odpochiniť. Veď On naozaj má moc zmeniť chod vecí.

Na Božie narodenie o 12.00 hodine sa duchovne spojíme v modlitbe Anjel Pána, za nás všetky.

Pane Ježišu, prosíme, aby všetci zúfali na tieto Vianoce počuli tvoj hlas.

Už teraz ti za to ďakujeme. Príd', príd', čakáme ťa, Ježiško...

Pod'akovanie

Milé mamy, z celého srdca vám ďakujeme za modlitby za našu zakladateľku Veronicu. V Krakove sme videli, ako ju počas celého stretnutia niesli aj vaše modlitby.

Ďakujem za modlitby aj za mňa. Veľmi ich cítim a bez nich by som vôbec nedokázala ísť ďalej. Zložila som v Krakove sľub národnej koordinátorky na ďalšie dva roky a ako povedala Carolyn z Anglicka, modlíme sa, aby Pán Ježiš v správnom čase priviedol správnu osobu, ktorá ma nahradí v mojej službe.

Ďakujem vám za pohotovosť k modlitbe a obete. Pred nedávnom to bola úžasná pomoc pre 15-ročné dievčatko, ktoré čaká na transplantáciu kostnej drene. Tiež ďakujeme za modlitby za novonarodeného chlapčeka, ktorý bol v ohrození života. Keď sa uzdravil, jeho otecko povedal: „Som síce neveriaci, ale ak niekto bude potrebovať, pôjdem do kostola a budem tam za neho prosiť.“

Nech vás, drahé mamy, žehná Pán a nech si nás všetky chráni. S láskou

mama Jana

Medzinárodné spoločenstvo modlitebníčov

Milé mamy, od začiatku MM nás naša zakladateľka Veronica upozorňovala na dôležitosť modlitebníčky. Ona sama vždy cestovala so svojou modlitebníčkou, alebo s mamou, ktorá sa za ňu na stretnutiach modlila. V Anglicku vtedy vzniklo spoločenstvo modlitebníčov, ktoré sa modlili za Veronicu aj za MM.

Neskôr nás Veronica pozvala, aby sme sa modlili modlitbu za obnovu za naše krajiny a mestá. Prvú časť tejto modlitby sa modlil aj pápež Ján XXIII. Na Slovensku sa ju modlíme už dlhší čas.

V roku 2014 dostali dve národné koordinátorky nezávisle od seba vnuknutie od Ducha Svätého, že mamy z MM sa majú **modliť za obnovu celého sveta**. Stretli sa v Anglicku v komunitnom dome Star House a modlili sa s Veronicou aj s otcom biskupom. Z tejto modlitby vyšla vízia: každý mesiac sa modliť za obnovu iných troch krajín sveta.

Všetky národné koordinátorky boli následne pozvané, aby do tejto modlitby zapojili mamy vo svojich krajinách. Tak vzniklo medzinárodné spoločenstvo modlitebníčov, ktoré je už v 16-tich krajinách. Viaceré národné **koordinátorky v Krakove hovorili, že vnímajú veľkú silu tohto spoločenstva vo svojich krajinách. A že Pán Ježiš si cez MM pripravuje „armádu modliacich sa mám“**, ktorá prispeje k obnove celého sveta.

Uvedomili sme si, že je to príprava na naplnenie prorockých slov Veronicinej mamy. Veronica nám o tom povedala: „V čase, keď bola moja mama už stará, šesť rokov ležala ochrnutá na posteli a nevedela hovoriť, mala som pri modlitbe obraz vodopádu. Na jednej návšteve u mamy som hovorila Mauriceovi (môjmu bratovi, zakladateľovi MO) a Sandre, jeho manželke, že Pán mi dal prisľúbenie, že cez MM vyleje Ducha Svätého na zem vodopádom. Vtedy moja mama povedala veľmi jasne a zrozumiteľne dvakrát vetu: *Pán mi povedal, že cez MM obnoví Cirkev*. Všetci, čo sme tam boli, sme to počuli. Pritom mama bola veľmi konzervatívna a nikdy nepoužívala slová, ako *Pán mi povedal...*“

Aj u nás na Slovensku je veľa mám, ktoré patria do spoločenstva modlitebníčov. Pred dvomi rokmi sme mali veľmi pekné stretnutia v Prešove, v Levoči a v Topoľčanoch. Bol to požehnaný čas!

Od teraz vám každý mesiac pošleme správy o vypočutých modlitbách a nové prosby, ktoré sa týkajú najmä MM. Máme už určené presnejšie pravidlá pre modlitby. Je to záväzok ku každodennej modlitbe, nie len keď sa mi chce, alebo keď mám čas. Modlitebníčky nebudú skladať sľuby, ale dostanú požehnanie od svojej národnej koordinátorky.

Drahé mamičky, pozývame aj vás, aby ste sa pridali k týmto modlitbám. Prosíme, vložte toto pozvanie najprv do modlitby, aby ste poznali, či je to cesta pre vás. Boh odmení každú ochotu nášho srdca.

Do tohto spoločenstva môžu patriť aj rehoľné sestričky. Môžeme sa opýtať aj chorých, starých a opustených, pripútaných na lôžko, či sú ochotní obetovať svoje utrpenie za obnovu celého sveta a pripojiť sa k modlitebníckam MM. Môžu sa pridať aj muži.

Na Slovensku sa o skupinu modlitebníčov duchovne starala Tina z Trebišova, ale pre pracovné vyťaženie bude pokračovať v jej službe mama Renátka z BB. Ak sa chcete podrobnejšie informovať o tomto spoločenstve, ozvite sa mame Renátke. Jej mejlová adresa je: stellmachova@gmail.com

Drahá Tina, z celého srdca Ti ďakujeme za tvoju službu pre MM. Tešíme sa, že zostaneme aj naďalej duchovne spojené. S láskou mamy z MM

Milé staré mamy, na slovíčko

Možná, že se i vám už stalo, že máte silnou potrebu poučovať vaše vnučata o tom, čo sa líbí Pánu Bohu a čo ne, čo by měly dělat a co ne. Vždyť kdoví, zda jim to rodiče v tom denním spěchu stihnou říct. Tak i já jsem se snažila občas v tomto „suplovat“ jejich rodiče. Do té doby, než se mně doneslo: „Jo, babička, to bude zase o Pánu Bohu...!“ Že se mně to právem dotklo, jistě nemusím zdůrazňovat. Rozhodla jsem se, že už jim ze svého moudra o Pánu Bohu neřeknu NIC.

Jednou jsem cestovala vlakem, bylo to v neděli večer, kdy se studenti vraceli z víkendu do školy, takže vlak byl mimořádně plný. Na sedadle proti mně, přes uličku, seděl mladík a vedle něj na sedadle jeho velký baťoh, navzdory tomu, že hodně mladých lidí, převážně dívek, stálo. Chvilí jsem to celé pohoršeně pozorovala a už jsem chtěla utrousit jízlivou (uštípačnou) otázku, zda se tomu baťohu dobře sedí? ☺ Ale „něco“ mne zdrželo a řeklo: „Mlč, ty máš v popisu práce se za ně modlit.“ Odvrátila jsem hlavu a modlila se za ně. Po nějaké chvíli jsem se opět na ně podívala a ejhle, baťoh byl v zavazadlovém prostoru a místo obsazeno. Při nejbližší příležitosti, když jsem opět navštívila rodinu svého syna, nejstarší vnučka se právě vrátila ze školy a vyndávala věci z aktovky, když jsem jí začala tuto příhodu vyprávět. Tvářila se, že ji to vůbec nezajímá, do té doby, než jsem zakončila: „a baťoh byl nahoře“. S údivem ke mně vzhledla a řekla: „To je fakt, babi?“ Ano, děti nestojí o naše poučování, ale bez problémů nás vyslechnou, pokud s nimi hovoříme jako rovný s rovným bez jakýchkoliv nároků. Asi je opravdu lepší mluvit s Pánem Bohem o dětech (i těch cizích), než mluvit s dětmi o Pánu Bohu. Ale občas se s nimi o tu dobrou zkušenost i podělit.

babička Růženka

Poprosme Pána Ježíša, aby nám pomohol

Milé mamy, nedávno som čítala knihu *V ringu s Bohem*. Je to príbeh chlapca z detského domova. Oslovilo ma niekoľko myšlienok: „Zranenia z detstva neuzdraví čas, tie môže uzdraviť len Ježiš Kristus. Sú podobné hnoju, ktorý musí najprv dôkladne vychladnúť, aby semená nespálil, ale dal im potrebnú výživu pre rast a kvet. Takto sa naše zranenia môžu stať požehnaním.“

Kto z nás môže povedať, že nie je zranený? Kto môže povedať, že neurobil nič zlé? Máme však nádej, že to všetko sa môže stať požehnaním nielen pre náš život, ale aj pre životy tých, ktorých stretneme.

Netrápme sa pre to, čo sme neurobili tak, ako sme chceli, alebo čo sme mohli urobiť a neurobili, alebo pre naše hriechy, ktoré sme už dávno vyznali v spovedi. Alebo kto, kedy a ako nám ublížil. Cesta trápenia a výčitiek nás vedie k rovnakým omylom v budúcnosti, aké sme robili v minulosti. Ale cesta múdrosti a milosrdenstva nám ukazuje vždy nové a správne riešenia. V modlitbe za obnovu sa modlíme: *Vylej na nás svojho Ducha a daj nám novú skúsenosť s tvojou mocou...* Vždy, keď nám prídu na um výčitky, ktoré nás oberajú o pokoj, poprosme Pána Ježíša, aby nám pomohol. Aby bol s nami v situáciách, ktoré nás ešte len čakajú, aby sme neurobili tie isté chyby, aké sme urobili v minulosti. Aby vylial na nás svojho Ducha Svätého. Prosme, aby naše srdce bolo viac citlivé, viac jemné, viac milosrdné a viac láskavé k tým, ktorých ešte len stretneme – doma, na pracovisku, v kostole, na ulici, na MM. Volajme Ježíša do riešenia našich problémov. On sa postará.

Nezabudnime, že Ježiš nám NIČ nevyčíta! On nás miluje.

mama Jana

Boh chce byť prítomný v každej oblasti nášho života

Som mladá mamička s dvomi malými deťmi a v radostnom očakávaní tretieho bábätka. Veľmi si uvedomujem, ako MM zmenili moje každodenné prežívanie Božej prítomnosti a učia ma odovzdanosti každej situácie do Božích rúk. Spätne vidím, že prvé dve tehotenstvá, pôrody a starosti s malými deťmi som vôbec nepredkladala Bohu. Snažila som sa len sama všetko vymyslieť, vyriešiť, trápila som sa, keď sa čosi nedialo podľa mojich predstáv. Nechápe, ako som mohla tak veľmi nepustiť Boha na pomoc.

Keď ma nedávno pochytil strach z nadchádzajúceho pôrodu a zo všetkých rozhodnutí, ktoré súvisia s jeho miestom a časom, tak som to tak vyznala: *Pane, pozri, ako to prežívam, neviem sa upokojiť, stále ma niečo ťaží*. A prišla mi krásna odpoveď: „Ty nemusíš byť silná.“ Bolo to nádherné. Teraz si to stále pripomínam, keď ma zavalia aj nejaké iné starosti. Minule som v noci nemohla spať, potrebovala som zorganizovať nasledujúci deň s chorým dieťaťom, pracovnými povinnosťami manžela a mojou tehotenskou poradňou. Po nejakej dobe som zavrela oči a povedala: *Pane, nejako to vymysli zajtra*. A on to vymyslel tak úžasne, že sme nielenže všetko stihli a zariadili, ale manžel ešte aj stihol pomôcť ďalšej rodine s chorými deťmi. Povzbudzujem nás všetky, aby sme čoraz viac našich starostí predkladali Bohu a už vopred sa tešili na jeho riešenia a odpovede. ☺

mama Pavla

V srdci som mala radosť a v hlave veľa „nápadov“, aké aktivity podniknem

Srdečne vás pozdravujem a obzvlášť pozdravujem vás, mladé mamy, ktoré máte malé detičky a modlite sa v MM. Volám sa mama Majka a v MM sa modlím desať rokov (tento rok mám okrúhle výročie). Spomínam si rada na moje prvé roky v MM. Bola som nadšená z toho, že patríam do nejakého spoločenstva. V srdci som mala radosť a v hlave veľa „nápadov“, aké aktivity podniknem a čo všetko by som mohla urobiť, aby som oslovila mamy v našej farnosti a pozvala ich do MM (dnes už viem, že Pán si sám pozýva mamy do MM a MM sú jeho dielom). Mala som veľa túžob a predstáv, ako a čo v MM „vylepšiť“. K mladosti patrí elán a nadšenie, ale dnes už viem, že musia kráčať ruka v ruke s poslušnosťou autorite.

Do môjho života prišlo požehnanie a ovocie mojich modlitieb v MM som uvidela až vtedy, keď som pochopila a v srdci prijala spiritualitu MM. Jednoduchosť, úplná dôvera a odovzdanosť Pánovi sú hlavné piliere našej spirituality. Ak v poslušnosti prijme a budeme dodržiavať zásady MM, ktoré nám odovzdala zakladateľka MM mama Veronica, zažijeme intimitu stretnutia s Pánom Ježišom a úplnú radosť a slobodu z odovzdania sa Pánovi.

Základné usmernenia pre modlitbu v skupinke:

- skupinku tvoria dve, najviac osem mám (majú to byť malé skupinky modliacich sa mám),
- stretávame sa raz do týždňa, najlepšie v domácnosti, modlíme sa približne 1 hodinu, vždy v ten istý deň a v tú istú hodinu,
- modlíme sa z knižičky MM od 1. modlitby po 9. modlitbu. (modlíme sa vždy z jednej knižičky, ktorú si podávame),
- po každej modlitbe je chvíľa ticha (to je priestor pre modlitbu srdca, ktorú môžeme predniesť v mysli alebo nahlas),
- krúžky s menami odovzdávame po jednom do košíka, ktorý je položený pri päte kríža,
- na konci stretnutia odovzdá jedna mama zošit, v ktorom máme zapísaných tých, čo nás prosili o modlitbu.

Majme na pamäti, že nemáme ohovárať, vynášať dôverné informácie zo skupinky a nemáme si radiť.

Na mojej ceste „školy poslušnosti“ zohral dôležitú úlohu príklad prežívania spirituality MM jednej „služobne staršej“ mamy Martušky. Nehovorila veľa, nepočula ma, nekritizovala. V jej slovách a postoji som vnímala lásku, prijatie, jednoduchosť, veľkú dôveru a odovzdanosť pri prežívaní každodenných povinností, radostí i starostí. Dobrý príklad je najlepšia škola. To je odkaz pre nás „služobne staršie mamy“, ktoré sa modlíme v MM už viac rokov.

Na celoslovenskom stretnutí vo Svite a na svetovom stretnutí v Krakove moje srdce „plesalo od radosti“ pri pohľade na vás, mladé mamy. To je jasný dôkaz, že MM majú budúcnosť.

Pán Ježiš má pre každú z nás svoj plán. Ostaňme verné a poslušné jeho usmerneniam, aby sme mohli prijať v plnosti Božie milosti. *Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste v sile Ducha Svätého oplývali nádejou.* Rim 15, 13

s láskou mama Majka

Modlitby otcov

Asi pred piatimi rokmi na jeseň prišiel na naše Modlitby otcov neznámy, vysoký, prešedivý pán. Predstavil sa ako Vojto. Na modlitby ho pozval jeho mladší sused z bytovky Jožko. Bol veľmi rád, keď medzi nami mladšími videl aj svojho rovesníka Ondreja. Postupne sme sa spoznávali a priznal sa nám, že si myslel, že sme nejaká sekta. Ale keď zistil, že na Modlitbách otcov prosíme za svoje rodiny, odovzdávame seba aj ich v dôvere Bohu, ktorý najlepšie vie, čo kto potrebuje, osmelil sa a postupne sme sa dozvedali o ňom viac. Sám svedčil o tom, aká silná je modlitba. Najmä vytrvalá modlitba jeho drahej manželky Márie a iste i jeho už nebohých rodičov. Tá sila ho priťahovala tak, že postupne sa z čakania na manželku v aute pred kostolom približoval ku krížu, k bráne kostola, až sa po rokoch objavil pred oltárom nášho Pána Ježiša Krista, pred ktorým prisahal tak dávno vernosť svojej manželke. Vďaka MO po mnohých rokoch išiel k sviatosti zmierenia. Spolu s nami sa učil modliť sa, vyjadrovať slová vďaky a chvály Bohu za všetky dobrá, ktoré v živote dosiahol. Slová odpustenia za to, že dlho blúdil ako stratená ovca. Slová prosieb za potreby svojej manželky, svojich detí, vnúčať i pravnúčať, z ktorých sa veľmi tešil. Každého menovite v modlitbe odovzdával k päte kríža a vyprosival im milosti od Nebeského Otca. Vždy sa veľmi tešil na modlitbové stretnutia. Rád si zaspieval nové pesničky. Keď nás vítal, hovoril nám: „Milí oteckovia! Ani neviete, aký som šťastný, že som sa po rokoch vrátil domov, k nášmu spoločnému Otcovi, ktorý je na nebi!“

Dnes je Vojto už pri Ňom. Nový život v radosť, bez bolesti a trápenia začal v auguste tohto roku.

Drahý Vojto, prajeme Ti radostné stretnutie s tými, ktorých si miloval, a ktorí milovali Teba! Prosíme, prihováraj sa aj za nás, aby sme sa tam mohli všetci radostne vyobjímaj tak, ako to robíme na Modlitbách otcov.

Ďakujeme, otcovia z MO.

Deti viery

Milí priatelia, sme tu po dlhšom čase opäť s niekoľkými informáciami o Deťoch viery. V tomto roku sme sa zúčastnili na pravidelnom stretnutí MM vo Svite, kde sme stretli ochotné a obetavé mamičky – animátorky skupiniek Detí viery. Ďakujeme vám, ktorí sa venujete skupinkám, ale aj vám, ktorí sa modlite s deťmi v rodinách.

Stále vnímame, že modlitby Detí viery je možné najjednoduchšie zaviesť práve v rodinách. Mamy z MM poznajú a žijú spiritualitu odovzdanosti, jednoduchosti a dôvery. Práve ony môžu veľmi dobre sprostredkovať túto spiritualitu svojim deťom cez Deti viery. Avšak pri modlitbe v Deťoch viery je naozaj dôležitá jednoduchosť. Pre lepšiu prehľadnosť vypíšeme v bodoch, ako môžete „používať“ Deti viery v rodinách:

- Stačí mať krúžky a košík. Môže to byť aj košík, ktorý používate na MM. Farebné krúžky vám pošleme, ak budete mať záujem.
- Môžete začať s tým, že spolu s deťmi (alebo aj deti samy) budú vkladat' krúžky do košíka.
- Čas modlitby (vkladanie krúžkov) môže byť spočiatku nepravidelný a veľmi krátky. Môžete si zvolit' čas spoločnej rodinnej modlitby alebo len príležitostne pobádat' deti k vloženiu krúžkov do košíka.
- Na krúžky si deti napíšu alebo nakreslia to, za čo sa chcú modlit'. Alebo im to môžete napísať vy.
- Deti sa nemusia modlit' nahlas.

A to je všetko. Možno sa vám to zdá príliš „nedokonalé“, ale aj toto sú Deti viery. Ak chcete, môžete začať hneď aj s modlitbami z knižočky DV, ale nemusíte.

Mám dve deti. Keď boli malé (cca 9 a 4 roky), modlila som sa už v MM. O Deťoch viery ešte nebolo ani chýru ani slychu. Chcela som však, aby sa deti učili dôvere v Pána, a tak som im zaviedla vlastné krúžky. Neboli ešte farebné, ale iba biele ako na MM. Z času na čas sme na krúžok napísali, keď ich niečo trápilo. Krúžok potom deti vložili do košíka. Keď sme sa spolu modlili, tak deti len povedali: „Prosíme za všetko, čo je v košíku.“ Nič viac sme nerobili, ale vnímala som, že deti sa zdokonaľujú v dôvere v Boha. Ešte dnes mám niektoré krúžky odložené a je tam napríklad napísané „za celú druhú A triedu“. Na niektorých krúžkoch sú len mená kamarátov alebo spolužiakov detí.

Z Modlitieb matiek sme naučené, že modlitba je pravidelná, raz týždenne, trvá približne hodinu a modlíme sa modlitby z knižočky. Pre deti by takýto spôsob modlitby bol náročný a pre mamičky príliš zaťažujúci. Tak sa môžu modlit' staršie deti, ktoré si už vedú stretko samy, alebo deti v skupinke, ktorá je už zabehnutá. V rodine sa treba prispôbiť malým deťom a brať ohľad na množstvo povinností, ktoré majú rodičia. Nebojte sa, keď deti „iba“ vkladajú krúžky do košíka. Boh nehľadá na výkon, ale na ochotu srdca. Neskôr možno pridáte čítanie Biblie alebo niektorú z modlitieb v knižočke. Podľa toho, čo vaše deti zvládnu.

Deti, ktoré začínali s modlitbou Detí viery na Slovensku, sú dnes už dospelí alebo dospievajúci mladí ľudia. S niektorými sme ešte v kontakte a uvedomila som si jednu dôležitú skutočnosť, ktorá je pre nich spoločná. Sú aktívni v službe iným. Tu sú konkrétne príklady: rehoľné povolanie, koordinácia aktivít detí vo farnosti, zabezpečenie ozvučenia kostola na mládežníckych svätých omšiach, hranie na hudobnom nástroji alebo spev počas svätých omší pre mládež a deti, starostlivosť o ľudí bez domova, vedenie mladších detí v skupinkách Detí viery, dobrovoľnícka činnosť v pastoračnom centre... Neuvádzam mená, ale však vy, ktorých sa to týka, ste sa tu snád' našli. ☺ Vďaka patrí Duchu Svätému, ktorý je úžasne kreatívny a pobáda vás k využívaniu vašich darov.

Lubka

Stretnutie v Terni. Deň pred sviatkom Jána Pavla II., patróna Detí viery, sme na pozvanie mamičky Magdušky navštívili nádherný kraj na východe Slovenska pod Čergovskými vrchmi. Vo farnosti v dedine Terňa sme mali možnosť predstaviť Deti viery. Prekvapila nás trpezlivosť detí, ktoré sa po modlitbe svätého ruženca a svätej omši ešte modlili s nami Deti viery podľa knižočky. Modlili sa s nami aj rómske deti, ktoré v Terni chodia do skupinky DV. Povzbudením pre nás bola aktívna účasť mladých ľudí na svätej omši. S veľkou vďakou spomíname na toto stretnutie a na pozhnaný čas, ktorý sme potom strávili s Magduškou v jej dome, kde sme dostali výborné jedlo a možnosť prespať. Na druhý deň sme boli na svätej omši v susednej dedine a znovu sme ďakovali za mnohých mladých ľudí a miništrantov.

Ako dnes žije mládež. Hľadala som čosi na internete a narazila som na rozhovor s tínedžerkami o ich obľúbenej chlapčenskej hudobnej skupine. Na záznamoch z koncertu tejto skupiny vidno množstvo dievčat, ktoré kričia až plačú a za každú cenu sa snažia dostať k spevákom čo najbližšie. V rozhovore sa ich reportér pýta, prečo tak „šalejú“ za spevákami a čo ich najviac priťahuje. Odpovedala obézna dievčina nízkeho veku s krivými zubami: „Oni nám hovoria to, čo nám nikto iný nikdy nepovedal. A cítim sa pri tom šťastná a dôležitá.“ Vyhľadala som si texty piesní, ktoré tí pekní, urastení chlapci spievajú, a pozrela som si pár videí z ich koncertov. Spievajú, ako aj všetci speváci populárnej hudby, o láske. Prítom sa pozerajú do hľadiska, kývajú dievčatám, a tak má každá dojem, že je to práve pre ňu. Stačí, aby ešte na konci zakričali „We love you all“ (máme vás všetky radi) a dievčatá sú na mäkko. Tej malej, tlstej dievčine s krivými zubami možno ešte žiaden chlapec predtým nepovedal „I love you“. A tak ide na koncert a potom sníva svoj sen. Našla som na internete viacero textov, kde dievčatá píše svoje predstavy formou príbehu. Predstavujú si, že sú dievčaťom niektorého z chlapcov z tejto skupiny a píše svoj zamilovaný románik. Takých príbehov je na internete množstvo. A zase snívajú a žijú svoj plytký život a virtuálnu realitu. Začala som si klásť otázky: Prečo tej dievčinke a jej podobným, títo fešáci hovoria to, čo jej ešte nikto nikdy nepovedal? Nikdy jej mama nepovedala: „Ľúbim ťa a je mi jedno ako vyzeráš“? Možno, že nie. Ale je tu niekto, kto jej to hovorí každý deň. Ježiš. Miluje ju aj všetkých mladých ľudí sveta bez ohľadu na ich vzrast, krivé zuby, riedke vlasy... Len im to nemá kto povedať.

Začala som sa modlit' za tú dievčinu, napísala som si ju na krúžok a vložila do košíka. Ved' možno sa za ňu nikto nemodlí. A čo tí ostatní mladí ľudia na koncertoch? Obdivujú svoje idoly a snažia sa im pripodobniť. Jednému zo spevákov spomínanej skupiny sa pri úsmeve objavia jamky na lícach. Dočítala som sa, že mnohí chlapci a dievčatá

začali navštevovať ambulancie estetickej medicíny s požiadavkou, že tiež chcú mať pri úsmeve také jamky ako ich idol! Pre tínedžerský vek je prirodzené snívanie aj napodobňovanie idolov. Avšak snívajú o reálnych veciach? Sú ich idoly pozitívne? Čo sa od nich naučia? Ukážu im zmysel a smer života? My sme dostali veľký dar – vieru v Boha, ktorý miluje bez podmienok a je živý. Máme dôvod k radosti, nádej aj v ťažkostiach, cieľ skutočného večného šťastia. Máme príklady svätých pochádzajúcich z rôznych kútov sveta a z rôzneho prostredia. Je medzi nimi aj množstvo detí a mladých ľudí, ktorí môžu byť príkladom. A máme možnosť modliť sa s deťmi a za deti celého sveta. A urobiť pre nich život podľa viery prítlačivým, ak im dáme dobrý príklad. Prosím vás, ktorí sa modlíte v skupinkách alebo v rodinách. Povzbudzujte deti, aby sa modlili za spevákov a hercov, ktorých poznajú. Nech zahrnú do modlitieb tiež mladých ľudí, ktorí nezažili lásku a nemajú cieľ a zmysel života. Možno majú takých aj vo svojom okolí. Hovorme im o pravej láske, ktorá je dobrotivá, obetavá, všetko dúfa, všetko vydrží, nikdy nezanikne...

Milí priatelia, prajeme vám požehnaný advent. Môžete aj tento rok vymyslieť pre deti aktivitu, pri ktorej sa niečoho zrieknu, spraví dobrý skutok a nejako si to znázornia. Pamätám si, že ako deti sme mali vystrihnuté tenké pásiky zo žltého papiera, ktoré predstavovali slamu do jasličiek pre Ježiša. Za každý sebazápor alebo dobrý skutok sme vložili jednu „slamku“ do jasličiek a na Vianoce tam rodičia položili figúrku Ježiša. Snažili sme sa, aby tých slamiek mal v jasličkách čím viacej, aby mal mäkkú podložku. ☺ To je len jeden malý príklad. Ale možností a nápadov je mnoho. Zahŕňame vás do modlitieb a veľmi sa tešíme z každej správy, ktorú nám napíšete.

S láskou a úctou Ľubka a Lenka

Slovo na záver

Drahé mamičky a babičky, končí sa ďalší rok nášho života. Vyprosujme si navzájom dar odpustenia a zmierenia, aby sme do toho nového, ďalšieho roku mohli ísť „s čistým štítom“.

V kostole na druhú adventnú nedeľu som počula: „Dnes zapalujeme druhú sviečku. S blížiacimi sa Vianocami je to neustále pribúdanie svetla. Až do príchodu toho, ktorý sám je Svetlo sveta. Prosme Duchu Svätého, aby osvietil náš život, aby sme sa videli v pravde, ktorá nás oslobodí. Aby sme sa videli také, aké sme. Aby sme sa my sami mohli stať „hlasom volajúcim na púšti“ a aby sme pomohli pripraviť cestu k Ježišovi našim najbližším...“

Máme pred sebou ešte pár dní čakania na tajomstvo Vianoc. Dobre sa pripravme na sviatosť zmierenia, ktorá je vlastne objatím milosrdného Otca. A rozhodnime sa každá za seba, že *ja chcem* byť na Vianoce o trochu lepšia. Túžme po tom, aby práve cez moje polepšenie prišlo viac svetla a lásky do môjho domu, na moje pracovisko, na túto zem.“

Prosme, aby Boh lásky a pokoja mohol zostúpiť do našich srdc.

Ďakujeme za všetkých našich kňazov.

*Za všetky mamy, s úctou, vďakou a láskou
mama Jana Pajanová*

Naša adresa:

Modlitby matiek, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5, č. tel.: 02/6241 2629; 0915/195 582.

Mejlová adresa: info@modlitbymatiek.sk; internetová stránka: www.modlitbymatiek.sk;

číslo účtu hnutia MM vo VÚB: SK14 0200 0000 0013 3612 7456

Milé mamy!

Vyprosujem vám, nech je s vami Boh radosti, lásky a pokoja!

Nech vás rozochvieva svojou blízkosťou nielen cez Vianoce.

Nech naplní vaše srdcia pocitom plnosti a vaše hrdlá spevom a jasotom.

A nech sa aj vy stanete poslami radosti a Božieho svetla pre všetkých ľudí okolo seba.

Nech na vás spočívajú požehnanie radosti, lásky a pokoja.

o. Marián Dragúň, duchovný otec MM na Slovensku

Veľká drevená socha v komunitnom dome Star House v Anglicku

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Lk 2, 14